

РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. Ямбол , 06.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, VI СЪСТАВ в закрито заседание на шести януари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Петранка П. Кирова

като разгледа докладваното от Петранка П. Кирова Административно наказателно дело № 20202330200912 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН и е инициатирано от жалбата на Т. А. Т. от гр. София против електронен фиш Серия К № 1911250, издаден от ОД на МВР - Ямбол, с който на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП, му е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

С жалбата се иска електронният фиш да бъде отменен по съображения за допуснати при издаването му съществени нарушения на процесуалните правила, както и поради недоказаност на нарушението. Оплакването, свързано с нарушаване на процедурата по издаване на акта, се обосновава с това, че в него е посочено, че се касае за нарушение за скорост и фигурира единствено името на собственика на заснетото МПС, но не и лицето, управлявало автомобила в момента на заснемането му. Поради това се счита, че във фиша липсва фактическо описание на нарушението, място на извършването му, както и данни за неговия извършител. На следващо място се излага, че електронният фиш не съдържа информация и относно датата на съставянето му, както и за момента и начина на връчването му. Счита се, че това е довело до нарушаване процесуалните права на наказаното лице по чл.189, ал.5 и ал.6 от ЗДвП, съответно, в 14-дневен и в 7-дневен срок от връчването, да плати глобата или да представи декларация, в която да посочи

лицето, извършило нарушението, и да направи писмено възражение с цел анулиране на фиша. По отношение законоустановеното съдържание на електронния фиш са развити и пространни доводи за качеството на нормотворческата техника, за съответствието ѝ с разпоредбите на чл.31, ал.4 от Конституцията на РБ и на приложимия според жалбоподателя ЗАНН, с тези на ЗЕДЕУУ и с международното право. Тезата за недоказаност на нарушението се обосновава с доводи, че при установяването му не са изпълнени изискванията на чл.10, ал.1 и ал.3 Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. за условията и реда за използване на АТСС за контрол на правилата за движение по пътищата, и по-коркретно с обстоятелството, че на жалбоподателя не му е известно да са налични протокол за използване на АТСС, съпроводен със снимка на разположението на уреда.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не изпраща представител. Чрез редовно упълномощен защитник – адвокат е депозирал писмено становище в подкрепа на исканието за отмяна на НП, като претендира присъждане на направените по делото разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител в с.з. Също е депозирала писмено становище по спора, в което застъпва тезата, че издадения електронен фиш е правилен и законосъобразен и следва да бъде потвърден. Претендира и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След като обсъди събраните по делото доказателства, съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

На 28.01.2018г. в 10:37 часа АТС TFR1-M 0525, позиционирано до № 32 на бул. „Европа“ в гр. Ямбол, заснело движещ се по булеварда със скорост от 76 км/ч лек автомобил „Ауди Кю 7“, с рег. № СВ *** КК, собственост на жалбоподателя.

В резултат на това срещу жалбоподателя - собственик на превозното средство, бил съставен, а впоследствие изготвен и на материален носител електронен фиш серия К, № 1911250, издаден от ОД на МВР – Ямбол, за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДВП.

На 17.08.2020г. с ИД PS 860000RWCP J от ОД на МВР- Ямбол на адреса

на жалбоподателя били изпратени три електронни фиша, сред които и оспорения, получени от лице с имена Елеонора Филипова, за която в разписката липсват данни за отношенията ѝ с жалбоподателя.

В законоустановения срок от датата на получаване на фиша от горепосоченото лице жалбоподателят подал жалбата, инициирала образуването на настоящото производство. В същия срок депозирал и възразение, като изрично посочил, че същото е с правно основание чл.189, ал.5 от ЗДвП, но не посочил лицето, което е управлявало автомобила му процесния ден. Възразил единствено срещу липсата на снимка или видеоклип към получения фиш, и е изразил мнение, че поради непредоставяне възможност за запознаване с клип или снимка е възпрепятстван да подаде декларация. Взел е отношение и по въпроса за доказателствената обезпеченост на нарушението и е направил искане по чл.189, ал.6 от ЗДвП – за анулиране на фиша.

В предписания от закона срок, а и след това, жалбоподателят не подал писмена декларация по чл.189, ал.5 от ЗДвП, и включително и в подаденото възразение не посочил лицето, което е управлявало автомобила му процесния ден.

Към АНП са приложени и приети като доказателства протокол за използване на АТСС TFR1-M 0525 с рег. № 326p-2440/ 02.02.2018г. за дата на използване 28.01.2018г., изготвен по образец и попълнен съобразно нормативните изисквания, разпечатка на клип № 1819 от мобилна система за видеоконтрол № 525 и докладна записка, в които са посочени същите данни за дата и място на нарушението, географската дължина и ширина, посока на движение на заснетото МПС, констатираната скорост на движение на описания във фиша автомобил от 76 км/ч, и превишението на скоростта с 26 км/ч.

От приложения към преписката протокол № 1-57-17/07.06.2017г. за последваща проверка на АТС TFR-1M 0525 се установява, че нарушението е установено с мобилна система за видеоконтрол, която съответства на одобрения тип.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена от писмените

доказателства по делото, които са безпротворечиви.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е в срока по чл.189, ал.8 от ЗДвП и от лице, което има право и интерес да обжалва един неблагоприятен на него акт.

По същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът намира, че при издаване на оспорения акт не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да представляват основание за неговата отмяна, тъй като същият е издаден в съответствие със специалната процедура, регламентирана в чл.189, ал.4 ЗДвП. Касае се за облекчен ред за санкциониране на нарушения, установени по специален начин – чрез заснемане с автоматизирано техническо средство или система, която е различна от регламентираната в общия ЗАНН такава. Специалната процедура предвижда, че с оглед начина на установяване на нарушението – с АТС и без човешка намеса, в такива случаи се издава електронен фиш за налагане на глоба по образец, утвърден от министъра на вътрешните работи, който съдържа следните задължителни реквизити: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, **собственика, на когото е регистрирано превозното средство**, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. В тази връзка, наведените в жалбата оплаквания, че атакуваният електронен фиш не съдържа данни за извършителя, за датата на съставянето му, за момента и начина на връчването му, се явяват неоснователни, тъй като тези обстоятелства не фигурират сред задължителните по закон реквизити. По отношение съдържанието на електронния фиш нормативната уредба е ясна и разбираема. Разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП не е обявена за противоконституционна и не може да се тълкува разширително чрез допълване съдържанието ѝ с непосочени в текста реквизити, още по-малко с такива по усмотрение на наказаното лице. А доколкото процедурата по установяване на нарушението и неговото санкциониране е изрично регламентирана в ЗДвП, доводите за

несъответствие на електронния фиш с разпоредбите ЗАНН и ЗЕДЕУУ също се явяват неоснователни.

Относно оплакването за непосочване мястото на извършване на нарушението съдът счита, че то посочено ясно и еднозначно – „в гр. Ямбол, по бул. Европа, до № 32”, и безспорно, попада в границите на населено място. А след като нарушението е извършено в населено място и липсват данни за допълнително ограничение на скоростта, не е необходимо да се посочва пътния знак, с който е въведено ограничението, тъй като жалбоподателят, като правоспособен водач на МПС, следва да е запознат с разпоредбата на чл.21 от ЗДвП, въвеждаща забрана за движение в населено място със скорост над 50 км/ч.

Както се посочи по-горе, датата на издаване на електронния фиш не е сред изискуемите от закона задължителни реквизити и в конкретния случай непосочването ѝ не препятства възможността за преценка на неговата законосъобразност. От посочената във фиша дата на извършване на нарушението – 28.01.2018г. не е изтекла абсолютната погасителна давност, а след като за конкретното нарушение не се съставя АУАН и не се издава НП, въпросът за спазването на давностните срокове по чл.34 от ЗАНН е ирелевантен.

Датата и начина на връчване на оспорения акт също не са негови задължителни реквизити и нарушенията при връчването не представляват основание за отмяна. Още повече, че в конкретния случай нередовното връчване на електронния фиш, поради липсата на данни в разписката за отношенията на получателя с жалбоподателя, по никакъв начин не е довело до ограничаване на процесуалните му права, тъй като в законоустановения срок същият ги е реализирал в пълен обем. Подал е както възражение, от чието съдържание е очевидно, че е бил запознат в детайли с оспорения акт, така и жалбата, инициирала настоящото производство. А доколкото оспореният акт съдържа точна и ясна информация относно обстоятелствата на нарушението, обективно не е съществувала пречка за реализиране и на правото му да подаде писмена декларация с данни за лицето, управлявало автомобила процесния ден. В този смисъл невръчването на разпечатка от клип или снимка по никакъв начин не е довело до ограничаване процесуалните права на

жалбоподателя. И след като същият не се е възползвал от правото си по чл.189, ал.4 от ЗДвП да предостави писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, а и не е предприел никакви действия за запознаване допълнителната информация по преписката, правилно и в съответствие с разпоредбата на чл.188, ал.1 от ЗДвП е ангажирана отговорността му като собственик на автомобила, с който е извършено нарушението.

Оспореният електронен фиш е законосъобразен и от материалноправна страна. Доказателствата по делото обосновават по безспорен начин факта на извършване на адм. нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП от страна на жалбоподателя, тъй като от съвкупния им анализ несъмнено се установява, че на посочените по-горе дата, място и час, в населено място, същият е управлявал МПС по смисъла на параграф 6, т.12 от ДР на ЗДвП - л.а. „Ауди Кю 7“, с рег. № СВ 2722 КК, със скорост на движение от 73 км/ч (след приспаднат толеранс от 3 км/ч, с оглед допустимата грешка при измерване на скоростта от 3 км/ч), надвишаваща с 23 км/ч максимално допустимата такава за движение в населено място, а именно – 50 км/ч. Съдът намира за безспорно установени, както авторството на деянието, така и скоростта на движение на автомобила, тъй като същата е установена с одобрен тип автоматизираното техническо средство, преминало успешно последваща проверка и отговарящо на метрологичните изисквания. Съобразно изискването на чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, за използването на конкретното АТС TFR1-M 0525 е съставен протокол рег. № 326р-2440/02.02.2018г. по утвърден образец, от който по безспорен начин се установяват мястото на контрол, точното местонахождение на АТСС, посоката на движение на контролираните МПС и др. Обстоятелството, че протоколът не е съпроводен със снимка на разположението на уреда не е от естество да разколебае обвинителната теза, тъй като в самия протокол се съдържа подробна и коректно посочена информация за мястото на контрол и за позиционирането на АТС в конкретно посочен служебен автомобил, позициониран до № 32 на бул. „Европа“ в гр. Ямбол. Ето защо, за съда е безспорно установено, че с деянието си жалбоподателят е извършил описаното в електронния фиш адм. нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП и е осъществил административнонаказателния състав

на чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП, предвиждащ за превишаване на разрешената максимална скорост на движение в населено място с от 21 до 30 км/ч административно наказание глоба в размер на 100 лева. Предвид на това, че размерът на глобата е фиксиран, същият не може да бъде предмет на преценка, респ. няма и основание за изменение на НП чрез ревизиране размерна на санкцията.

При този изход на делото, доколкото направеното от жалбоподателя оспорване се явява неоснователно и подлежи на отхвърляне, на основание чл.63, ал.3 от ЗАНН вр. чл.143, ал.3 от АПК вр. чл.63, ал.5 от ЗАНН, в негова тежест следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Поради изложеното, и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш Серия К № 1911250, издаден от ОД на МВР - Ямбол, с който на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП на Т. А. Т. от гр. София, ул. „Акад. Стефан Младенов” № *** ЕГН *****, е наложено административно наказание глоба в размер на 100 (сто) лева за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА жалбоподателя Т. А. Т., с посочени по-горе данни, **ДА ЗАПЛАТИ** на ОД на МВР – Ямбол сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд-Ямбол в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____